

N:o 6.

Af herr **C. G. A. Bergendahl**, *angående nedsättning i räntan
å lån från odlingslånefonden.*

Den allt jemt sjunkande räntefoten föranleder mig att anse tiden vara mer än någonsin nu inne att återupptaga den motion, jag under riksdagarna 1889 och 1890 frambar under n:is 30 och 71 beträffande nedsättning i räntan från 4 $\frac{1}{2}$ procent till 4 procent å lån från den så kallade odlingslånefonden.

Statsutskottet vid sistnämnda riksdag uttalade den meningen, att en räntenedsättning beträffande äldre lån ej då kunde ske utan att för staten skulle uppkomma förlust, hvarför det ansågs lämpligare att för räntenedsättningen afvakta en tidpunkt, då denna nedsättning kunde tillgodokomma icke blott nya lån, utan äfven de äldre.

Då nu riksgäldskontoret från och med 1890 af statskontoret å medel, som till detta öfverlemnats för odlingslånefondens räkning, upp- bär i ränta 3 $\frac{3}{4}$ procent efter det att statskontoret dessförinnan erlagt 4 procent, och man väl ej med rätta bör beräkna högre ränta å de medel, som statskontoret dessutom haft att disponera för odlingslånen, så har den effektiva ränta, som debiterats odlingslånefonden, i medeltal understigit 4 procent, under det att låntagarna fått erlagga 4 $\frac{1}{2}$ procent.

Under sådant förhållande torde man anses berättigad att anse den af statsutskottet påpekade tidpunkten nu vara inne för en räntenedsättning å såväl äldre som nya lån.

Med anledning häraf tillåter jag mig hemställa,

att Riksdagen må för sin del besluta, att annuiteten för lån ur den så kallade odlingslånefonden må

bestämmas att härefter utgöra åtta procent, deraf som ränta räknas fyra procent å oguldna kapitalet.

Om remiss till statsutskottet anhålles.

Stockholm den 22 januari 1895.

C. G. Bergendahl.
